

Казки про тварин

Лис із цапом на суді

Лис із цапом на суді Здибався лис із цапом та й каже:

— День добрий, свату цапе!

— Може, кому й добрий, але мені то не. А лис каже:

— Та чому ти так кажеш? А він каже:

— Ади, та я,— каже,— так змерз; які морози, а я не маю аби-м якої трави дограбав, аби-м поїв. А лис каже:

— А ти чого такий дурний? Ади, я який малий, та й піду в село, та й злапаю курочку, а в лісі зайця злапаю або птаха та й жию; а тобі легше можна жити, як мені, бо ти можеш забігти в село до газди до оденка та й можеш попоїсти вівса, конюшини та й сіна.

— Який ти, лисе, мудрий; знаєш, що нинька лис хитрий, складеться де-небудь в таку лиху годину, хто би за ним біг бити його!.. А цап, сарака, кожда віра звіряча на цапа грозить.

— Але я тебе прошу, послухай мене та ходім оба. Я тебе заведу до сіна, та попоїш, а я собі возьму зо дві курочки, а ти ще собі возьмеш сніп вівса — та й будем мати з-на два дні через сі великі морози.

Дурний цап взяв послухав лиса, та й пішли оба в село. Зайшли до газди. Лис зачав кури брати, а цап собі сіно їсти. Кури зачали кричати. Пес загавкав, а цап, сарака, взяв та й утік. Як біг попри чоловіка, а чоловік ударив його буком по нозі та й вломив йому ногу. І каже тогди цап:

— Ци треба мені лиса слухати? Як я збоку їв сіно та й на мене як скричали, а я тікав, та й мені вломили ногу, а він десь на хаті як кури брав, вже його певне вбили.

Але він цисе балакає, а лис біжить.

— А що,— каже,— брате, який ти великий, а який ти дурний! А не ліпше було сидіти тихо коло оденка? Ади, я тихо сидів, кури кричали, але ніхто мене не видів, як я їх брав.

Каже цап:

— Я тебе буду позивати, бо ти мене змудрував.

— Н, но,— каже,— то позивай мене. До кого ти,— каже,— будеш мене позивати? Ти ще,— каже,— до таких мене будеш позивати, що аби тобі ще другу ногу вломили. Здаймося на пацюка дикого, щоби нас розсудив.

Прийшов лис до пацюка:

— Прошу вас, вельможний пане, цап на мене дуже грозить, з гнівом на мене, що йому ногу хтось уломив. Я би-м просив пана, щоби нас розсудили.

Каже йому пацюк:

— То біжи до цапа, щоби він сюди прийшов, я вас розсуджу.

Лис прибів до цапа:

— Просили нас пан вельможний пацюк, щоби ми прийшли до них, вони нас розсудять.

— Добре, добре,— каже цап,— ти вже мене якось раз здурив, я вже тебе не послухаю.

Тогди лис з великою радістю біжить до пацюка, що цап не хоче їх послухати. Вертає лис до пацюка та й каже:

— Пане вельможний, вас цап не хоче слухати.

— Ти, лисе, ходи сюда та тут трохи коло мене відпочинеш та й підем оба і ту справу зробим.

Але лис дурний був та й ся звів на пацюка; прийшов д'пацюкові ближче, а пацюк його лапнув, роздер і з'їв.